

فقط برای امروز

۱۳ مهر

طلب آمرزش، نه عدالت

«بسیاری از ما در پذیرفتن اینکه به دیگران صدمه زده ایم، مشکل داریم... توجیهات و عقاید خود درباره قربانی بودن را کنار می گذاریم.»

کتاب پایه

زندگی ما پیشرفت خوبی دارد. اوضاع به خوبی پیش می رود و هر یک از سال های بهبودی هدایای مادی و روحانی بیشتری را برای ما به ارمغان می آورد. شاید مقدار کمی پول در بانک، ماشینی جدید یا رابطه ای مسئولانه داشته باشیم. کمی اعتماد به نفس داریم و ایمان ما به نیروی برتر رشد می کند.

سپس اتفاقی می افتد. فردی شیشه اتومبیل ما را می شکنند و ضبط صوت را سرقت می کند یا فردی که با او رابطه داریم، نسبت به ما بی وفایی می کند. فوراً احساس قربانی بودن می کنیم. ناله می کنیم «پس عدالت کجاست؟» اما اگر نگاهی به رفتار خود در گذشته بیندازیم، شاید به تقصیر خود در اتفاقی که برای ما افتاده است، پی ببریم. می فهمیم که واقعاً عدالت نمی خواهیم—نه برای خود و نه برای دیگران. آنچه می خواهیم آمرزش است.

از خداوند مهربان به خاطر ترحمی که نسبت به ما نشان داده شده، سپاسگزاریم و برای سپاسگزاری از همه هدایای ارزشمندی که بهبودی به ارمغان می آورد، وقت صرف می کنم.

فقط برای امروز: برای آمرزش دعا می کنم، نه عدالت. به خاطر آمرزشی که دارم، سپاسگزارم و نسبت به دیگران با بخشندگی رفتار می کنم.